

Με τα όσα συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια κατά τη διάρκεια των προεκλογικών περιόδων, αλλά κυρίως με την προεκλογική περίοδο που διανύουμε, όλο και περισσότερο ενισχύεται η άποψη ότι οι εκλογές στην αστική δημοκρατία δεν αποτελούν τρόπο έκφρασης της λαϊκής βούλησης αλλά έναν δούρειο ίππο για τη χειραγωγή της.

Πόσες και πόσες φορές οι αστοί πολιτικοί αρχηγοί υπόσχονταν με όλη τους τη δύναμη ότι δεν θα συνεργαστούν και δεν θα συγκυβερνήσουν με τους ορκισμένους πολιτικούς τους αντιπάλους και μετά τις εκλογές ξεχνούσαν τους όρκους τους;

Μάλιστα, φρόντιζαν να δικαιολογούν τόσο την προεκλογική τους άρνηση όσο και τη μετεκλογική τους συνεργασία ως προϋπόθεση για να πάει ο τόπος μπροστά και να σωθεί η «ελληνική οικονομία».

Τι να πρωτοθυμηθούμε;

Το Γιώργο τον Παπανδρέου και τον αντιμνημονιακό Σαμαρά με το Γιώργο τον Καρατζαφέρη που μας έδωσαν την κυβέρνηση Παπαδήμου για να μας σώσει;

Το Σαμαρά με το Βενιζέλο και τον Κουβέλη τον υπεύθυνο αριστερό;

Τον Τσίπρα με τον έντιμο Καμένο;

Την κατάργηση του μνημονίου στις 26 Φλεβάρη που μετατράπηκε σε μνημόνιο 3;

Το ΟΧΙ του δημοψηφίσματος που το έκαναν την επομένη ΝΑΙ;

Τώρα ο κύριος Τσίπρας δηλώνει ότι δεν θα είναι πρωθυπουργός σε κυβέρνηση με ΝΔ, Ποτάμι και άλλες μνημονιακές δυνάμεις. Αυτό που είπε δεν αποκλείει μια συνεργασία του ΣυΡΙΖΑ με τους υπόλοιπους. Απλώς δεν θα είναι εκείνος πρωθυπουργός αλλά κάποιος άλλος ευρείας αποδοχής.

Αποδοχή από ποιον; Από το λαό ή από τους δυνάστες-δανειστές;

Ρωτήθηκε ποτέ ο λαός για τον Παπαδήμο;

Κόμματα ξεφυτρώνουν σαν τις μολόχες κάθε μέρα.

«Έτσι είναι η Δημοκρατία», θα ισχυριστεί κάποιος.

Εντάξει, σύμφωνοι, αλλά εδώ ισχύει η γνωστή παροιμία: «Βρήκαμε παπά, να θάψουμε πεντέξι».

Το σύστημα, στην προσπάθειά του να μη στραφεί ούτε μια ψήφος ενάντιά του ανασύρει όποιον του φαίνεται χρήσιμος.

Αν ο κύριος Λεβέντης, για παράδειγμα,μίλαγε για έξοδο από ΕΕ και ευρώ τα «αντικειμενικά κανάλια» θα τον είχαν πάρει στο ψιλό όπως έκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια που δεν τους ήταν χρήσιμος γιατί έκοβε ψήφους από ΠαΣοΚ και ΝΔ. Τώρα που είναι πρόθυμος για όλα, όπως και ο Θεοδωράκης ο Σταύρος, τον «παίζουν τόσο πολύ» ελπίζοντας ότι θα τσιμπήσει ψήφους από ψηφοφόρους που έχουν βαρεθεί, έχουν

αηδιάσει από την υποκρισία των εκλογών και το έχουν ρίξει στην πλάκα.

Είναι φανερό ότι με την κυβέρνηση ΣυΡΙΖΑ-ΑνΕλ κλονίστηκε η εμπιστοσύνη του κόσμου στο αστικό πολιτικό σύστημα. Όσο κι αν θέλουν να μας πείσουν ότι κλονίστηκε η εμπιστοσύνη του κόσμου στην Αριστερά, ξέρουν πολύ καλά ότι ο κόσμος δεν «τσιμπάει». Κανένας άνθρωπος σε όποιον πολιτικό χώρο κι αν ανήκει δεν πιστεύει ότι η απερχόμενη κυβέρνηση εφάρμοσε «αριστερή πολιτική». Όλοι έχουμε την απαιτούμενη αξιοπρέπεια και τον απαιτούμενο αυτοσεβασμό να μην μασάμε το κουτόχορτο που μας σερβίρουν. Στην πραγματικότητα, αυτό που τους ανησυχεί είναι το ότι γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο κόσμος αηδίασε και θύμωσε με την ξεδιαντροπιά του αστικού πολιτικού συστήματος.

Γνωρίζουν επίσης πολύ καλά ότι η ανάγκη των ανθρώπων να αντιδράσουν στην αδικία που βιώνουν δεν χωράει σε πολιτικούς σχηματισμούς του συμβιβασμού και του εφικτού. Δεν χωράει ακόμα-ακόμα και σε καμία πλατφόρμα.

Αργά ή γρήγορα θα εκφραστεί. Το ξέρουν πολύ καλά, γι' αυτό και θα κάνουν ότι μπορούν για να το αποτρέψουν.

Κυβερνήσεις που τώρα ίσως να φαίνονται απίθανες, θα εμφανιστούν αν δουν ότι ο κόσμος δεν αντέχει άλλο το άδικο και την εξαθλίωση.